

Welkom

Welkom in deze eerste viering in de veertigdagentijd. Welkom allemaal, mannen en vrouwen. Vrijdag heb ik in het klooster van de Zusters van Liefde internationale vrouwendag gevierd met ruim 70 van de zusters. Voor mij was dat de eerste keer dat ik het echt vierde. Met uitleg over hoe deze dag, 8 maart, is ontstaan, over brood en rozen. Met muziek, samen eten, voordrachten. Hoe bijzonder is dat, om zo samen te vieren! Wat een energie geeft dat!

Samen vieren, we deden het graag met Jules. Hij ging graag bij ons voor, en wij lieten ons door hem inspireren, en vierden samen met hem en Tiny zoveel keren hier in dit gebouw en bij Maranatha. Een kleine maand geleden namen we in een viering in Teteringen afscheid van hem. We waren er met velen van de Ekklesia. En het was verdrietig en mooi. Tiny, welkom weer voor het eerst in ons midden. Moge ons samen vieren vandaag ook jou energie geven.

We zijn op aswoensdag onderweg gegaan, samen op weg naar Pasen. We zijn begonnen met het verbranden van de palmpasentakken van vorig jaar. Zo hebben we alle zorgen en al ons verdriet van het afgelopen jaar aan het vuur gegeven. We hopen en bidden dat we zo, gelouterd door het vuur, deze periode van veertig dagen mogen ingaan. We zorgen ervoor dat we ons niet zozeer richten op het eindpunt maar vooral op het samen onderweg zijn. De vieringen in de komende weken mogen daarbij halteplaatsen zijn, waar we even uitrusten, samen verwijlen, ons samen keren tot God. Om ons samen en ieder voor zich voor te bereiden op het feest van Pasen.

Stilte

Gebed:

Goede God, wij danken U voor deze kostbare tijd van bezinning; dat wij ons mogen keren tot elkaar en zo vruchtbaar zijn.

Niet in grote gebaren, niet door grote successen, maar in de trouw, de aandacht, het luisteren, de liefde.

In ons dagelijks werk, ons dagelijks samenleven voor en met de mensen die ons gegeven zijn.

Dat is wat ons leven vruchtbaar maakt, dat is wat ons helpt Zijn Weg te gaan, de weg van Jezus, deze veertigdagentijd en heel ons leven.

Amen.

Overweging:

Waar leef je als mens voor? Wat is de ziel van je leven, je doel, je focus? Dat is de vraag waar het allemaal om draait in het leven. Ik weet niet hoe het u vergaat, maar dit is voor mij een vraag waar geen eenvoudig antwoord op is. Het is vooral een vraag waarop niet op elk moment in een leven eenzelfde antwoord op gegeven kan worden. Toen ik opgroeide, was het school, vrienden, hobby's, veel. Toen ik ging studeren was het studeren, liefde, op mezelf wonen. Toen ik kinderen kreeg was het het helpen opgroeien van mijn kinderen. Eigenlijk zijn de meeste van deze leefrichtingen best op mezelf gericht geweest, als ik het zo bekijk.

Dan hebben de mensen die vandaag meelopen in de klimaatmars het toch wel beter voor elkaar. Die lopen daar vanmiddag met zovelen om de politiek duidelijk te maken dat klimaatveranderingen werkelijkheid zijn. Om duidelijk te maken dat maatregelen genomen moeten worden. Om de wereld te behouden voor onze kinderen, kleinkinderen, voor de generaties die na ons komen. Om de wereld te redden. En dan zijn er nog politici die klimaatveranderingen ontkennen. Aan welke duivel hebben zij hun ziel verkocht?

Ook Jezus gaat de woestijn in, niet om er te wonen en werken, maar wel om zichzelf de vraag te stellen: waar leg ik mijn ziel in? En het is niet zonder risico, zo horen we, dit te willen onderzoeken. De duivel ligt op de loer, en dan weten we: voor je er erg in hebt, heb je je ziel verkocht. Zijn je levensdoelen helemaal van het padje.

-

Een man zegt in het ziekenhuis: 'Hier ziek te moeten liggen, het heeft me veel ellende gebracht, maar één ding heb ik hier geleerd: de zorgen die ik me voor ik ziek werd maakte over de wankelende beurskoersen (daar gaat mijn pensioen! dacht ik als de beurs weer eens in het rood eindigde), dat gaat dus helemaal nergens over. Ik weet nu twee dingen – zei hij –: 1) ik haal mijn pensioen niet; en 2) ik weet dat de zuster die vannacht even mijn hand vasthield, kostbaarder is dan al die stomme aandelen van me. Het voelt alsof ik nog net op tijd mijn ziel heb kunnen terugkopen.'

De duivel weerstaan, dat is niet gemakkelijk. De verlokkingen die hij ons voorhoudt, zijn kennelijk heel aantrekkelijk. Of... lijken het althans. Maar dat weet je vaak pas als het te laat is. En dan kijk je terug en denk je: had ik maar... Had ik maar eerder geweten wat echt van waarde is.

Daarom, beste mensen, doe als Jezus. Stel jezelf de vraag: waar leg ik mijn ziel in. Wat doet er echt toe? Welk góed wil ik met mijn leven bereiken? En gebruik daar deze veertig dagen voor. We hoeven niet de echte woestijn in om het beeld van die woestijn te kunnen vatten: een plek waar je niet of nauwelijks kunt leven, waar onze ziel wordt aangetast, waar we weerloos zijn tegen verleidingen. Veertig dagen op weg naar Pasen. Veertig dagen luisteren naar oude verhalen. Veertig dagen je spiegelen aan de mens die de duivel weerstond. Veertig dagen je realiseren: stof zijn we, en tot stof zullen we weerkeren. Maar niet zonder intussen te leven. Voluit te leven. Met hart en met ziel te leven. En dankbaar te zijn voor dit leven.

Er is een cartoon van Snoopy en Charlie Brown. Charlie zegt daarin mistroostig: 'Op een dag gaan we allemaal dood, Snoopy.' Waarop Snoopy antwoordt: 'Da's waar. Maar op al die andere dagen dus niet.'

En zo is dat.

